Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Nr. 25. 1938.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 36 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Alojzy Maligłówka — Wydział Powiatowy.

Katowice, sobota, dnia 25 czerwca 1938 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

USTAWA

z dnia 25 kwietnia 1938 r.

o opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć.

Art. 1. Opłaty rejestracyjne pobiera się na rzecz związków samorządu terytorialnego, izb przemysłowo-handlowych, izb rzemieślniczych oraz szkół zawodowych.

Art. 2. (1) Opłaty uiszcza się przez nabywanie kart rejestracyjnych.

(2) Kartę rejestracyjną należy nabyć:

1) na każdy należący do przedsiębiorstwa zarobkowego oddzielny zakład handlowy, przemysłowy i górniczy oraz na każdy oddzielny skład;

2) na każde przedsiębiorstwo zarobkowe, wykonywane bez utrzymywania oddzielnych zakładów;

3) na każde zajęcie, wymienione w załączniku do art. 7,

jeżeli te zakłady, składy, przedsiębiorstwa i zajęcia są wykonywane bądź utrzymywane na obszarze Państwa.

Art. 3. (1) Za oddzielny zakład handlowy uważa się stałe lub ruchome, zamknięte lub otwarte pomieszczenie albo część takiego pomieszczenia, albo kilka bezpośrednio ze sobą połączonych lub zajmujących się w obrębie jednego obejścia pomieszczeń, w których dokonywa się czynności handlowych.

(2) Za przedsiębiorstwo handlu obnośnego uważa się sprzedaż towarów ze skrzyni, kufra, walizy, kosza i innych opakowań, przenoszonych z miejsca na miejsce przez sprzedawcę, a za przedsiębiorstwo handlu rozwoźnego — sprzedaż towarów z wozu, łodzi i innych pomieszczeń, poruszanych siłą ludzką lub zwierzęcą.

(3) Za przedsiębiorstwo handlu jarmarcznego uważa się sprzedaż towarów na jarmarkach i targach, trwających ponad 3 dni, przez osoby, które nie posiadają stałego zakładu; stoiska, kiosku lub innego pomieszczenia na targach, jarmarkach i wystawach gospodarczych — nie uważa się za oddzielny zakład.

(4) Za oddzielny zakład handlowy w przedsiębiorstwie kolei żelaznych uważa się cały zespół urządzeń na liniach kolejowych, objętych jedną koncesją.

(5) Za oddzielny zakład przemysłowy (wytwórnię, pracownię, warsztat, zakład rzemieślniczy) uważa się jedno lub kilka zamkniętych lub otwartych pomieszczeń, położonych w obrębie jednego obejścia, bądź stanowiących jeden jednolity zespół gospodarczy i służących do jednego rodzaju produkcji lub nawet do kilku rodzajów, jeśli stanowią one kolejne stopnie obróbki bądź przeróbki tych samych materiałów i wytworów lub znajdują się w związku, uzasadnionym potrzebami głównej produkcji.

(6) Za oddzielny zakład górniczy uważa się zespół szybów, sztolni, wież wiertniczych i tym podobnych urządzeń, należących do jednego przedsiębiorstwa, a znajdujących się w obrębie jednego terenu kopalnianego i służących do wydobywania tego samego produktu; wydobywania ubocznych produktów kopalnianych przy prowadzeniu głównej eksploatacji górniczej nie uważa się za oddzielny zakład.

(7) Za oddzielne przedsiębiorstwo uważa się każdy wyrąb lasu wraz z pierwiastkową obróbką drewna, dokonywany w obrębie jednej lub kilku graniczących ze sobą parcel leśnych.

(8) Za oddzielny skład uważa się jedno lub kilka bezpośrednio połączonych ze sobą zamkniętych lub otwartych pomieszczeń poza obrębem zakładu, służących wyłącznie do przechowywania,

przesuszania, oczyszczania, sortowania, brakowania, przeładowywania lub pakowania towarów, przeznaczonych do sprzedaży, jak również do przechowywania maszyn, narzędzi, surowców i materiałów niezbędnych do produkcji, tudzież zapasów żywności lub odzieży itp. produktów do zaopatrywania własnych robotników, o ile to zaopatrywanie nie jest obliczone na zysk przedsiębiorcy i tym samym nie posiada charakteru zakładu handlowego.

Art. 4. Nie podlegają opłatom:

1) sprzedaż wytworów własnego lub dzierżawionego gospodarstwa rolnego, nie przerobionych drogą produkcji przemysłowej, dokonywana bez utrzymywania w tym celu stałych zakładów lub składów poza obrębem własnych lub dzierżawionych gruntów; gospodarstwem rolnym w rozumieniu ustawy niniejszej jest również gospodarstwo leśne, ogrodowe, hodowlane, łowieckie, pszczelarskie, rybne lub rybołówstwo na wodach otwartych i zamkniętych w rozumieniu ustaw o rybołóstwie. Podlega jednak opłatom:

a) sprzedaż wytworów gospodarstwa ogrodowego bądź hodowlanego, prowadzonego na obszarze gminy miejskiej, jako wyłączny lub przeważający rodzaj gospodarstwa rolnego;

b) dokonywanie wyrębów leśnych przez kupców;

(2) eksploatacja torfu, piasku, gliny, wapna, kamieni, kredy, fosforytów itp., prowądzona w obrębie własnych lub dzierżawionych gruntów wyłącznie na potrzeby własnego gospodarstwa lub przedsiębiorstwa oraz połączone z eksploatacją cegielnie, piece wapienne itp. zakłady, znajdujące się w obrębie wyżej oznaczonych gruntów, zaspokajające również tylko potrzeby własnego gospodarstwa lub przedsiębiorstwa;

3) młyny i tartaki, znajdujące się w obrębie własnych lub dzierżawionych gruntów, a zaspokajające wyłącznie potrzeby gospodarcze właścicieli lub dzierżawców tych gruntów;

(4) zakłady przemysłowe (art. 3 ust. (5)), prowadzone przez kupca rejestrowego wyłącznie w celu zaspokajania własnych potrzeb innego (głównego) zakładu przemysłowego tegoż kupca, na który nabyto kartę rejestracyjną, o ile zakłady te znajdują się w obrębie jednej gminy.

Art. 5. Zwalnia się od opłat:

1) koleje żelazne, stanowiące własność lub będące w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe";

2) przedsiębiorstwo państwowe „Polska Poczta, Telegraf i Telefon";

3) wodociągi i kanalizacje, laboratoria do badania produktów, zakłady dezynfekcyjne, oczyszczania miast, łaźnie, kąpieliska, rzeźnie, targowiska, elektrownie, gazownie, telefony, lombardy, koleje żelazne, tramwaje i autobusy w granicach gmin miejskich — prowadzone we własnym zarządzie i na własny rachunek przez Państwo, związki samorządu terytorialnego lub szkoły akademickie;

4) gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe, pracownicze kasy ubezpieczeń oraz spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe, będące instytucjami drobnego kredytu, które określi Minister Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzenia;

5) kasy pomocy członkom zrzeszeń pracowniczych, rzemieślniczych oraz wolnych zawodów (emerytalne, pożyczkowo-oszczędnościowe, pogrzebowe itp.) oraz spółdzielnie, zrzeszające wyłącznie pracowników najemnych, mające na celu zatrudnianie zarobkowe przez siebie swoich członków i wykluczające inny dochód członków ze spółdzielni poza wynagrodzeniem za własną pracę zarobkową;

6) zakłady wychowawcze i poprawcze, przytułki i schroniska noclegowe i inne urządzenia o celach opieki społecznej, ośrodki zdrowia, przychodnie, biblioteki, czytelnie, świetlice, muzea, galerie i wystawy — prowadzone lub utrzymywane przez Państwo, związki samorządu terytorialnego, szkoły akademickie, zakony i zgromadzenia zakonne prawnie uznanych wyznań religijnych oraz instytucje społeczne, oświatowe i dobroczynne, działające na podstawie prawa o stowarzyszeniach lub prawa przemysłowego, a także instytucje kulturalne, oświatowe i naukowe, znajdujące się w rękach prywatnych, jeżeli nie są obliczone na zysk;

7) pomieszczenia i urządzenia sportowe, utrzymywane przez stowarzyszenia sportowe i przeznaczone wyłącznie dla członków tych stowarzyszeń;

8) zakłady naukowe;

9) zakłady wytwórcze, przetwórcze i usługowe o charakterze rękodzielniczym, a w szczególności przemysł ludowy i domowy, pracę chałupniczą i rzemiosło, wykonywane ubocznie przez rolników lub pracowników rolnych bez sił pomocniczych — w zakresie, ustalonym przez rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z właściwym ministrem:

10) odnajmowanie pokojów umeblowanych i utrzymywanie stołowni, jeżeli ilość odnajmowanych pokojów nie przewyższa trzech, a ilość stołowników — dziesięciu;

11) przedsiębiorstwa żeglugi morskiej i powietrznej;

12) spółdzielnie zdrowia, szpitale, odpowiadające warunkom, określonym w art. 3 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382) i kliniki szkół akademickich.

Art. 6. (1) Jeżeli przedsiębiorstwo przemysłowe oprócz zakładu przemysłowego prowadzi także zakład handlowy celem sprzedaży w nim wyrobów własnej produkcji, do tego rodzaju zakład handlowy uważa się za oddzielny w rozumieniu art. 2 ust. (2) pkt. 1).

(2) Sprzedaż produktów własnego wyrobu dokonywana w tym samym budynku, w którym mieści się zakład przemysłowy, lub w obrębie kompleksu budynków, zajętych przez taki zakład, nie stanowi oddzielnego zakładu.

Art. 7. (1) Wykaz podlegających opłatom zajęć, podział miejscowości na klasy oraz ceny kart rejestracyjnych zawiera załącznik do artykułu niniejszego.

(2) Prawo określania poszczególnych rodzajów zakładów, jako handlowych lub przemysłowych, służy Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 8. Na przedsiębiorstwa lub zajęcia wykonywane w kilku miejscowościach, zaliczonych do

różnych klas, nabywa się karty rejestracyjne w cenie, odpowiadającej miejscowości, zaliczonej do klasy najwyższej.

Art. 9. (1) Karty rejestracyjne nabywa się na każdy rok kalendarzowy w miesiącu styczniu tegoż roku.

(2) Jeżeli wykonywanie przedsiębiorstwa lub zajęcia rozpoczęto albo też zakład lub skład otworzono w ciągu roku kalendarzowego — kartę rejestracyjną należy nabyć przed rozpoczęciem odpowiedniej działalności. Cena karty wynosi pełną, określoną w taryfie kwotę, jeżeli działalność rozpoczęto przed dniem 1 lipca oraz połowę tej kwoty, jeżeli działalność rozpoczęto w dniu lub po dniu 1 lipca.

(3) Na przedsiębiorstwa, wykonywane w miejscowościach klimatycznych i leczniczych sezonowo, tj. nie dłużej niż przez 6 miesięcy w ciągu roku, można nabywać karty rejestracyjne za cenę wynoszącą połowę określonej w taryfie kwoty. W innych miejscowościach na przedsiębiorstwa sezonowe można nabywać karty rejestracyjne za połowę ceny taryfowej za zezwoleniem właściwego związku samorządu terytorialnego.

Art. 10. (1) Karta rejestracyjna jest ważna na okres, na który została nabyta. Zmiana osoby, utrzymującej zakład lub skład oraz zmiana miejsca wykonywania przedsiębiorstwa lub zajęcia nie powoduje obowiązku ponownego nabycia karty, pod warunkiem zawiadomienia w ciągu miesiąca o zaszłej zmianie właściwego związku samorządu terytorialnego, który uczyni na karcie odpowiednią wzmiankę.

(2) Karty rejestracyjne powinny być umieszczone na widocznym miejscu w zakładach lub w składach, których dotyczą i stale tam się znajdować.

(3) W razie zaginięcia karty rejestracyjnej związek samorządu terytorialnego po zbadaniu sprawy wyda płatnikowi na jego prośbę zaświadczenie, że właściwa karta została nabyta.

(4) Należność za kartę rejestracyjną, nie nabytą we właściwym czasie lub we właściwej cenie, uważa się za zaległość, podlegającą przymusowemu ściągnięciu w trybie administracyjnym.

Art. 11. Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu służy prawo całkowitego lub częściowego zwalniania w drodze rozporządzeń od opłat poszczególnych rodzajów zakładów, przedsiębiorstw, składów i zajęć, jak również przekazywania swych uprawnień w tym zakresie związkom samorządu terytorialnego.

Art. 12. (1) Pobór opłat i wydawanie kart rejestracyjnych należy do zarządów gminnych lub miejskich. Właściwym jest zarząd tej gminy wiejskiej lub miejskiej, na której obszarze położone są zakłady lub składy oraz wykonywane przedsiębiorstwa bez utrzymywania zakładów lub składów albo zajęcia. Jeżeli jeden zakład jest położony na obszarze dwóch lub więcej gmin, właściwość jednej z nich określa się według położenia głównych urządzeń zakładu.

(2) Za miejsce wykonywania zajęcia oraz przedsiębiorstwa, nie utrzymującego zakładów lub składów, uważa się miejsce zamieszkania lub siedzibę prawną osoby, wykonywającej zajęcie lub przedsiębiorstwo. Za miejsce wykonywania samoistnych robót i dostaw, prowadzonych na obszarze kilku związków samorządu terytorialnego, uważa się miejsce, w którym zawarto umowę.

(3) Spory o właściwość miejscową rozstrzyga na wniosek jednej z interesowanych gmin najbliższa wspólna władza nadzorcza.

Art. 13. (1) Osoby, nabywające karty rejestracyjne, obowiązane są do składania związkom samorządu terytorialnego deklaracyj w dwóch egzemplarzach według wzoru, ustalonego przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Przemysłu i Handlu.

(2) Związki samorządu terytorialnego obowiązane sa w ciągu 14 dni przesłać jeden egzemplarz deklaracji miejscowemu urzędowi skarbowemu.

Art. 14. (1) Urzędnicy związku samorządu terytorialnego, zaopatrzeni w odpowiednie upoważnienia, mają prawo dokonywania oględzin wszelkich budynków, lokali, gruntów, przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, pomieszczeń handlowych, przemysłowych, rzemieślniczych itp.

(2) Oględziny przedsiębiorstw, znajdujących się w obrębie stacyj kolejowych, urzędów pocztowych, portów państwowych lub zabudowań wojskowych można przeprowadzić jedynie za zezwoleniem właściwej władzy kolejowej, pocztowej, portowej lub wojskowej.

Art. 15. Po upływie terminu, wyznaczonego do nabywania kart rejestracyjnych, związki samorządu terytorialnego sprawdzają, czy wszystkie przedsiębiorstwa i zajęcia posiadają właściwe karty rejestracyjne.

Art. 16. (1) Oględziny lokalne należy zasadniczo przeprowadzać w dni powszednie podczas godzin pracy, przy czym o ile możności w sposob nie tamujący ruchu przedsiębiorstwa.

(2) Oględziny należy przeprowadzać w obecności osoby, obowiązanej do wykupienia karty rejestracyjnej, osoby ją zastępującej lub przez nią zatrudnionej, a w razie nieobecności tych osób — przybranego świadka.

Art. 17. (1) Do wymiaru i poboru opłat, środków prawnych i właściwości władz nadzorczych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 62, poz. 454).

(2) Przepis ustępu poprzedzającego stosuje się w zakresie środków prawnych również w przypadku, przewidzianym w art. 22 ust. (2).

Art. 18. Wpływy z opłat rejestracyjnych dzieli się w sposób następujący:

1) związki samorządu terytorialnego otrzymują 50% wpływów;

2) izby przemysłowo-handlowe i izby rzemieślnicze — 20% wpływów:

3) szkoły zawodowe, majace prawo publiczności — 30% wpływów. Spis tych szkół ustala corocznie Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu po zasięgnięciu opinii właściwych terytorialnie izb przemysłowo-handlowych i izb rzemieślniczych.

(Ciąg dalszy nastąpi).

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 16 maja 1938 r. nr. 34)

Zarząd Gminy Bielszowice

Obwieszczenie.

Podaje się do publicznej wiadomości, że Wydział Powiatowy w Katowicach na posiedzeniu w dniu 4 czerwca 1938 r. zatwierdził uchwałę Rady Gminnej w Bielszowicach, z dnia 12 lutego 1938 r. w sprawie ustalenia ogólnej kwoty specjalnych opłat na potrzeby dróg na rok 1938/39.

Ogólną kwotę specjalnych opłat na potrzeby dróg na rok 1938/39 ustalono na 14,300 złotych z tym, że z tej sumy przypada na:

a) grunty podlegające państwowemu podatkowi gruntowemu: 300,— zł,
b) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe wykupujące świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne: 6.000,— zł,
c) budynki położone na terenie gminy, podlegające podatkowi od nieruchomości a do czasu wprowadzenia tego podatku samoistnemu podatkowi komunalnemu: 8.000,— zł.

Bielszowice, dnia 10 czerwca 1938 r.

Naczelnik gminy
(—) Olszowski

Zarząd Gminy Wełnowiec

Obwieszczenie.

Podajemy do publicznej wiadomości, że Rada Gminna w Wełnowcu na podstawie § 2-go statutu miejscowego z dnia 24. 10. 1933 r. dotycz. specjalnych opłat drogowych na rzecz gminy Wełnowiec uchwaliła pobierać w roku budżetowym 1938/39 tytułem opłat drogowych na potrzeby dróg gminnych kwotę 42.109,93 zł.

Kwotę należy pobrać:

a) w wysokości 5.431,— zł od płatników podatku budynkowego (czyli 9% od poszczególnych wymiarów tego podatku),
b) w wysokości 36.678,93 zł od płatników państwowego podatku przemysłowego (od obrotu, świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych) czyli 16% od poszczególnych wymiarów tego podaatku.

Uchwałę tę zatwierdził Wydział Powiatowy w Katowicach dnia 2 czerwca 1938 r. — Sm. V-2/57.

Wełnowiec, dnia 15 czerwca 1938 r.

(—) Broll
Naczelnik gminy

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.** Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.

„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i zapłacić w wszystkich urzędach pocztowych

Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.